

Posudek vedoucí diplomové práce Anny Laviany Ludvíkové *Simbología del tema de la locura en Delirio de Laura Restrepo*

Není to poprvé, co se Anna Laviana Ludvíková zabývá zpracováním šílenství v literatuře; toto téma zpracovala již v bakalářské práci, a to v Cervantesově *Quijotovi*. Diplomová práce se však věnuje dílu současnému, hispanoamerickému a v českém prostředí podstatně méně známému, byť se jedná o jeden z významných titulů počátku 21. století, a to nejen v kontextu kolumbijské literatury.

Proto autorka nejprve představuje spisovatelku Lauru Restrepo (1950); soustředí se na její literární dráhu, a to jak v novinářské oblasti, tak v románové. Všimá si ovšem i jejích politických názorů a společenského angažmá, neboť to je u většiny současných kolumbijských autorů neopominutelné; tváří v tvář násilí uplynulých dekád jsou nuceni zaujmout nějaké stanovisko, vyrovnat se s prožitými traumaty, strachem apod. Restrepo se v 8. letech podílela na mírových jednáních s guerillou M-19 a bylo jí natolik vyhrožováno, že prožila několik let v exilu. Jak A. Ludvíková poznamenává, témata utrpení, násilí, marginalizace apod. tak jsou v jejím díle všudypřítomná, někdy se silnějším, jindy se slabším politickým podtextem. Autorka si navíc všimá, že krom této „reálné“ roviny se v textech Laury Restrepo objevuje rovina mytická, zázračná (Ludvíková připomíná obdiv, který Restrepo cítí ke Garcíu Márquezovi).

Po tomto stručném, ale dostačujícím úvodu se dostáváme k jádru práce; tím je román *Delirio*. Autorka analyzuje strukturu, vypravěčské techniky a styl románu – podstatná je kombinace různých příběhů, perspektiv a hlasů. Tato mozaika postupně utváří celistvý obraz, v němž však pochybujeme o věrohodnosti jednotlivých pohledů a hledáme „pravdivý“ příběh.

Třetí kapitola diplomové práce se plně ponořuje do spleti symbolů a jejich souvislosti s šílenstvím/zdravým rozumem postav. Anna Ludvíková rozebírá prostor pokoje, motiv dětství (právě problémy a traumata z tohoto období zásadním způsobem určují charakter hlavní hrdinky Agustiny) či věštecké schopnosti. Velmi zajímavé je část věnovaná symbolice vody. Zde bych chtěla připomenout význam vody v románu *Pedro Páramo* – Susana San Juan, která je považována za šílenou, pociťuje v kontaktu s vodou úlevu, štěstí a až rozkoš. Voda očišťuje a naplňuje radostí.

Práce vrcholí symbolikou zelené barvy. A. Ludvíková připomíná význam barvy v dějinách, mění se asociace a nakonec zkoumá použití zelené ve zkoumaném díle, především zelenou barvu zdí; dokládá, že Agustinu přitahuje zelená barva právě ve chvílích, kdy se propadá do šílenství, do *deliria*.

Autorka prokazuje zvládnutou práci se sekundární literaturou a svá tvrzení dokládá dobře zvolenými ukázkami z románu. Diplomová práce má jasnou strukturu, na počátku zformulované teze a na konci závěry. Anna Ludvíková dokázala, že má cit pro literární text, jeho interpretaci a zasazení do širšího kontextu. Práce je psána kultivovanou španělštinou. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.